

Ordføreren (Seventus): Udvalget har under Nr. 1 stillet et Forslag om at negte 600 Rbd. i Lønningstillæg til Krigsministeriets Direktør og 2 Departementschefer. Denne Sag forholder sig saaledes, at disse Mænd, da Krigsministeriet for nogle Aars siden under den forrige Krigsminister Naasloff blev omorganiseret, blev ansatte i Ministeriet i deres nuværende Stillinger med Tilslag om for hver 3 Aars Tjeneste at faae en Lønningforhøielse af 200 Rbd.; men Udvalget har forment, at da der efter den Tid er fremkommet almindelige Lønningbestemmelser for den største Del af Embedsmændene, hvilke gaa ud paa, at man kun giver Lønningstillæg for hver 5 Aars Tjeneste, er der ikke tilstrækkelig Grund til for disse Embedsmænds Vedkommende at blive ved de ældre Regler. — Under Nr. 2 vil det ærede Thing finde en gammel Bekjendt, idet Flertallet nemlig heller ikke iaar har kunnet gaa ind paa Ministeriets Forslag om at indkalde Forstærkningen. En Del af Flertallet tilraader at negte denne Bevilling af de samme Grunde, som de havde dertil ifjor og iforsjor, da disse Medlemmer ligeledes tilraadede det høie Thing ikke at gaa ind paa denne Indkaldelse, og da fulgte dem i saa Henseende. En anden Del af Flertallets Medlemmer har tidligere været villig til at gaa ind derpaa, men nu har man troet, at det ikke vilde være rigtigt. Hvis det ifjor var lykkedes den høitærede Minister at sætte igjennem, at Halvdelen af Forstærkningen da var bleven øvet, vilde det have været naturligt, at man ogsaa iaar var gaaet ind paa at øve den anden Halvdel, thi da kunde man, inden Hærlovens Revision kom for, have et samlet Resultat, hvorefter man taaltfaa nogenlunde kunde bedømme hele denne Institutions Nytte for vort Forsvar, men saaledes som Forholdet for Diebliffet er, da Hærlovens Revision er meget nær forestaaende, og da det ikke vil være muligt forinden at faae mere end Halvdelen af Forstærkningen øvet, have Grundene til Forstærkningens Indkaldelse tabt meget af deres Betydning for os, og vi ere derfor gaaede med til iaar at foreslaa det høie Thing ikke at bevilge Penge dertil. — Ministeren har foreslaaet at indkalde et noget

større Antal Sittendantter og Reservelæger, end ved Loven er fastsat. Der har i Udvalget gjort sig stærk Stemning gjældende for, at man ikke iaar paa det ordinære Lønningssbudgetturde gaa ud over, hvad Hærloven og de sig til den sluttende Love foreskrive. Derfor har hele Udvalget under Nr. 3 stillet Forslag om, at de tre overkomplettede Reserverintendantter ikke skulle indkaldes, hvorhos Flertallet i Udvalget under Nr. 4 foreslaar, at de 12 Reservelæger heller ikke skulle indkaldes. Man vil imidlertid se, at et Mindretal dog er gaaet ind paa Indkaldelsen af Reservelægerne, navnlig af Hensyn til den meget ubehydelige Udgift, det vil have. — Forslaget under Nr. 5 er stillet af den høitærede Minister og tiltraadt af Udvalget, idet det kun angaar en Retfælse. — Under Nr. 6 har Udvalgets Flertal stillet Forslag om at nedsætte Udgiften til Munderingsjager med ca. 32,000 Rb. Ministeriet har foreslaaet denne Udgift forhøjet fra, hvad den har været i de foregaaende Aar, og dette er begrundet paa, at Ministeriet har forment, at der nu foreligger tilstrækkelig Erfaring om, at de Slidsatser, som bleve fastsatte i 1866, have vist sig at være for lave, saaledes at de maa forhøies, og som Folge deraf vil Udgiften til Munderingsgjensstande ogsaa blive høiere. Udvalgets Mindretal, hvortil jeg hører, har ikke kunnet gaa med Flertallet i dette Punkt, idet det forekommer os, at den Erfaring, der nu foreligger, altsaa 5 Aars Erfaring, er tilstrækkelig. Man maa lægge Mærke til, at den Ansættelse af Slidsatserne, der skete i 1866, fandt Sted under ganske særegne Omstændigheder. Man ansatte dem efter lang Tids Erfaring, men det skete aldeles vilkaarlige. Man ønskede en Nedsættelse paa Budgettet, og da man vidste, at Øvelserne i det kommende Finantsaar saavidt muligt skulde indskrænkes, mente man, at det kunde gaa an at nedsætte Slidsatserne betydelig. Man tænkte ikke dengang paa de særegne Øvelser, der senere ere bleve fastsatte, nemlig Leirøvelserne, men siden den Tid have Tropperne ligget i Leir flere Aar i Træk, og det er just den Erfaring, som er hentet fra Leirøvelserne, der har bevirket, at Ministeren har været